

KENT KEMBE

Produktutformarna – så kallar sig eleverna på den textila högskolan i Borås – f d Textilinstitutet.

Egentligen har inte utbildningen ändrat karaktär i övergången till högskola, men vissa moment har ändå förändrats. Så är det t ex en märkbar skillnad på kvaliteten på examensarbetena. Det kan bero på mindre schemabunden undervisning och att eleverna har mer förkunskaper än förut – och kanske därför är mer målinriktade. Av årets studenter hade flera varit verksamma som konsthandverkare tidigare.

Utbildningen går ju ut på att lära mönsterformgivning för textil- och konfektionsindustrin under två intensiva år. Ett fåtal elever tas in (i år var det sju på linjen för textilmönster och tio på konfektion). Kontakten med industrin är alltså grunden och examensarbetena, som görs tillsammans med något företag, skall passa industrin såväl tekniskt som estetiskt. Ofta har det företag de samarbetat med, och som i flera fall önskat en speciell kollektion, uppskattat deras arbete så mycket att de köpt in det. Mönsterkollektionerna var denna gång faktiskt säkrare och "professionellare" än på länge.

Marie Wåhlin var en av dem som löst mönsteruppgiften mycket fint. Hennes grundmönster "Nätverk" utgick från en kartbild av Florens. I linnedamast hade hon vävt det, vitt i vitt, som tryckt textil var "Nätverket" något uppförstorat och som handtuftad matta (Kasthall) hade mönstret uppförstorats till strama rena linjer. Enkelt och variationsrikt.

Ewa Svensson hade arbetat med vertikaler framför fönster och tryckt ett tidningsmönster "Newspaper magazine" i olika färgställningar. Almedahls, där hon arbetar, har köpt in vertikalen med lila toner.

Tone Rasch hade ett ovanligt och till synes komplicerat mö-

belmönster "Bark" som Gudbrandsdalens Uldvarefabrik vävt upp på jacquard i flera dova barklika färgsammanställningar.

Janna Klevnäs, som varit på Strömme i Norrköping, hade låtit trycka tyger inspirerade av terracottans färg i roliga maskmönster varierade med mer geometriska småmönster.

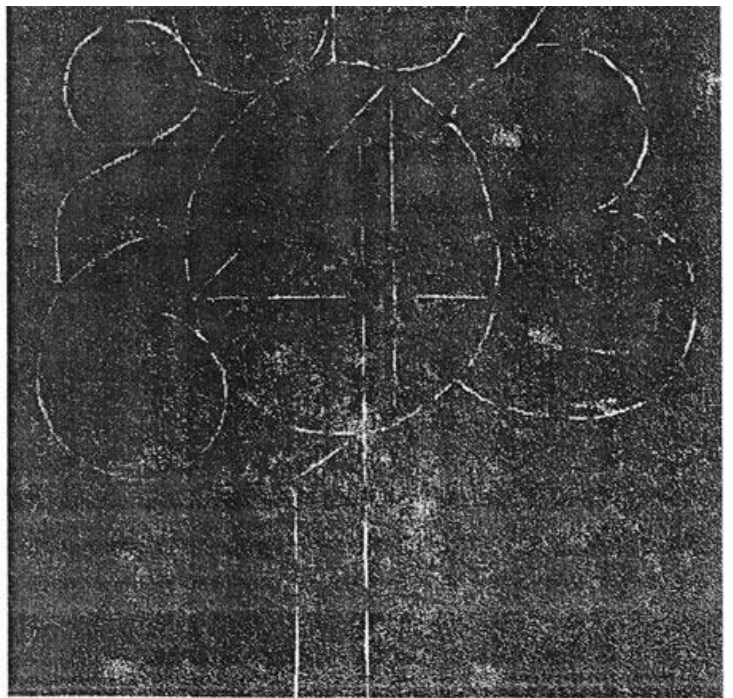
Hur skall möbeltyger för offentlig miljö se ut? De som Anna Zackrisson utarbetat – blågrå med kontrasterande randningar (Marks Pelle-Vävare) passar säkert både hemma och i offentlig miljö.

Dessa elever vet redan vad det innebär att arbeta inom textilindustrin, och flera av dem är redan på väg dit. Men de har haft förmånen att fritt känna sig för under några år.

Lena Boëthius

Med ett och samma streck lyckas Jonas Fredlund skickligt bygga upp en mönster rapport på 37x125 cm. Varannan rapport är spegelvänd och negativ. Stillgast är mönstret när det trycks med svart på grovt oblekt linne. Det är Maret Moks, själv textilar, som har släppt lös tre unga textiltformgivare att pröva sina mönsters livskraft i hennes butik på Fredsgatan. Experimentet utföll väl! 30-40 m av varje tryck har redan funnit vägen ut på marknaden, trots att de varken är enkla, insmickrande eller ens trendiga. Jonas går på Beckmans och Love Hansson, som gör "afrikanska" mönster, finns på Grundis. Marika Sandberg gick ut Konstfacks textillinje 1986 och arbetar vidare med de färgcirklar hon visade på vårutställningen. Man önskar att fler butiker kunde ge unga formgivare chans att testa sina idéer.

Monica Boman

Gång på gång lyckas Galleri Österdahl på sin minimalka yta överraska oss besökare med förtätade och mycket vackra utställningar. Nu var det Olle Nyman, konstnären och professorn, som låtit Sven Johansson och Michiko Eklund översätta några skisser till textil.

Alice Lund är sedan decennier, vid sidan av Handarbetets Vänner, den skickligaste vävateljén i Sverige. En av orsakerna är Sven Johansson som med mäterlig hand och känsla för de olika vävteknikernas möjligheter finner raffinerade lösningar.

Skissens friskhet, lätthet och färgackord överförs till textila fibrer utan att något går förlorat på vägen.

Nummerträd, ett slags lek med siffrornas formmässiga egenskaper, var vävd i finnväv och kypert. "Penselstråken" avtecknade sig gröna mot den rosalila bakgrunden. Vinterskog var däremot i gobelängteknik. De fyra applikationerna, sydda av Michiko Eklund, hade de fyra elementen som tema. Tittarna är verkligen värda att begrunda: Allt renas genom eld; Konsten blommar efter döden; Observera men imitera icke; De är nödvändigt att navigera.

Kerstin Wickman

Galleri Österdahl 9-31 maj

Hans Frode kommer ibland på besök till hemlandet Sverige från den nya hemorten New York och får oss att känna storstadspuls med bildäckslukt, asfaltdoft och framför allt neonljusblick. Ljuset sveper milt över hans "Manhattanblues" "låtar".

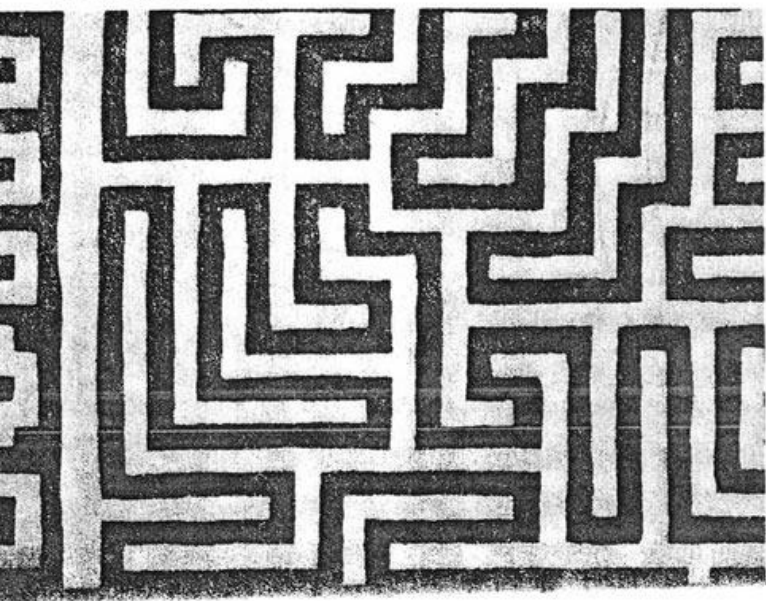
Tittarna på hans glas- och materialobjekt är ibland storstadsbrutala: Om du avslöjar våra hemligheter dödar vi dig; Parasiter; Påverkan. Denna gång hade han också återskapat den amerikanska örnen och amerikanska skyskrapor i minifor-

mat. Möjligen kan jag tycka att de hängande och stående objekten var så små att de förvandlades till inredningsdekor. Men det är kanske vad marknaden i Sverige traktar efter? Som en av grundarna till och medlem i The New York Experimental Workshop informerar Hans Frode oss provinsbor i Svedala om vad som händer där över. Valinsatt är han också tack vare jobbet på The Work Magazine som just handlar om glas.

Kerstin Wickman

Galleri Händer, Stockholm

11 april-3 maj

FORM 5/87